

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/137/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118205590
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4118205590.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobcu: K. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., Z. XXX/XX, zastúpenom: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Galanta, IČO: 51 41 28 02, so sídlom Galanta, Staničná 1702/10, proti žalovaným: v 1. rade Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, v 2. rade DUPOS dražobná, spol. s r. o., so sídlom Trnava, Tomaškovičova 17, IČO: 36 233 935, zastúpenej: PETKOV & Co s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 50 430 742, o určenie neplatnosti úverovej zmluvy a iných právnych úkonov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 4. februára 2019 pod č.k. 12Csp/70/2018-260, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu proti II. výroku rozsudku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania z a m i e t a .

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v ostatnej v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania p o t v r d z u j e .

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej v 1. rade a žalovanému v 2. rade náhradu trov odvolacieho konania každému v plnom rozsahu. O trovách konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1.1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Návrh na prerušenie konania zamietol. Priznal žalovanej v 1. rade náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný žalovanej v 1. rade zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

a žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný žalovanému v 2. rade zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. V dôvodoch rozhodnutia uviedol že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že zmluva o úvere na bývanie č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.6.2016 uzavretá medzi ním a žalovanou v 1. rade je neplatná, že právny úkon záložného veriteľa - žalovanej v 1. rade výkon záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. XXXXXXXXXXXX je neplatný, že právne úkony dražobníka - žalovaného v 2. rade smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, kat. úz.: V., obec V., okres J., parcely registra „C“ parc.č. V zastavané plochy a nádvorcia o výmere 362m2 s domom súp.č. XX, parc.č. XXX záhrady o výmere 727m2, parc.č. XXX/X záhrady o výmere 554m2, sú neplatné. Žalobu odôvodnil tým, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, je formulárová, nemohol ovplyvniť jej obsah, žalovaná v 1 .rade si neoverila, či bude schopný úver splácať,

nemal povinnosť splácať medziúver, žalovaná v 1. rade nemala právo na začatie výkonu záložného práva.

1.2. Z vykonaného dokazovania zistil, že medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade bola dňa 24.6.2016 uzatvorená Zmluva o stavebnom sporení s cieľovou sumou 25 200 eur a dňa 18.7.2016 uzatvorená Zmluva o úvere na bývanie, predmetom ktorej bolo na preklopenie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru, poskytnutie medziúveru vo výške 25 200 eur, pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok sa medziúver zúčtuje s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške 14 922,09 eura.

Dňa 8.7.2016 bola medzi žalobcom ako záložcom a žalovanou v 1. rade ako záložným veriteľom uzatvorená zmluva o zriadenie záložného práva na nehnuteľný majetok slúžila na zabezpečenie zaplata pohľadávky a jej príslušenstva vznikutej z úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere zo dňa 18.7.2016. Žalobcovi boli vyplatené finančné prostriedky. Žalobca bol zapísaný ako vlastník predmetných nehnuteľností na LV č. XXX. Bolo mu listom zo dňa 23.5.2017 doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 23.5.2017. Zásielku si neprevzal v odbernej lehote. Oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru predchádzala posledná výzva na úhradu zo dňa 8.2.2017, neprevzal ju v odbernej lehote. Bolo mu doručené oznámenie o začatí výkonu záložného práva listom zo dňa 27.6.2017 nakoľko nevysporiadal svoj dlh voči žalovanej v 1. rade vyplývajúci zo zmluvy o úvere na bývanie zo dňa 18.7.2016. Do vlastných rúk mu bolo doručené 29.6.2017. Listom zo dňa 6.9.2017 bol vyzvaný žalovaným v 2. rade na poskytnutie súčinnosti a umožnenie ohodnotenia predmetu dražby. Z oznámenia o opakovanej dobrovoľnej dražbe vyplýva, že sa mala konať 16.5.2018. Z oznámenia o výsledku dobrovoľnej dražby 2.3.2018 zistil, že dražba bola skončená ako neúspešná, predmet dražby nebol vydražený. Svedčí o tom aj notárska zápisnica - osvedčenie o priebehu dobrovoľnej dražby zo dňa 2.3.2018 N 162/2018, NCRnz 6782/2018, NCRIs 6938/2018.

V priebehu konania dobrovoľnej dražby vzniesol žalobca námietky proti znaleckému posudku č. 170/2017. Znaleckým posudkom č. 170/2017 znalca Ing. Z. N. zo dňa 19.10.2017 bola stanovená všeobecná hodnota stavieb a pozemkov na sumu 30 900 eur. Vyhodnotenie znaleckého posudku si objednal žalovaný v 2. rade za účelom výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby.

Pre námietky žalobcu bol vyhotovený druhý znalecký posudok. Znaleckým posudkom č. 146/2017 znalca Ing. A. E. zo dňa 15.12.2017 bola stanovená všeobecná hodnota stavieb a pozemkov na sumu 29 000 eur. Vyhodnotenie znaleckého posudku si objednal žalovaný v 2. rade za účelom výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby.

Z notárskej zápisnice N 437/2018, NCRnz 1564/2018, NCRIs 16011/2018 zo dňa 16.5.2018, ktorá svedčí o priebehu dobrovoľnej dražby zistil, že licitátor udelil príklep účastníkovi dražby - vydražiteľovi K., cena dosiahnutá vydražením predstavuje sumu 23 XXX eur. Notárska zápisnica je verejnou listinou a v prípade uhradenia ceny dosiahnutej vydražením zo strany vydražiteľa bude podkladom pre zápis vlastníckeho práva v prospech vydražiteľa záznamom. Z LV č. XXX vyplýva, že K. N. je zapísaný ako vlastník predmetných nehnuteľností v podiele 1/1. Žalobca podal dňa 16.5.2018 námietky voči konaniu dobrovoľnej dražby. Exekútor vydal dňa 7.2.2013 exekučný príkaz proti povinným I. A. a K. A. - žalobca, oprávneným bola K. stavebná sporiteľňa a.s..

1.3. Na daný skutkový stav aplikoval ustanovenia § 137 CSP, §164, § 298 ods.1, 2 CSP a uviedol, že žalovaný v 2. rade nie je vecne pasívne legitimovaný v časti určenia neplatnosti zmluvy o úvere na bývanie a výkonu záložného práva žalovanou v 1. rade, pretože zmluvu o úvere na bývanie neuzatváral so žalobcom žalovaný v 2. rade, ale žalovaná v 1. rade. Žalovaný v 2. rade nebol zmluvnou stranou zmluvy o úvere na bývanie. Nebol účastníkom zmluvy, preto sa žalobca nemôže domáhať určenia neplatnosti zmluvy vo vzťahu k niekomu, kto zmluvu neuzatváral. Rovnako žalobca žiadal určiť neplatnosť právneho úkonu žalovanej v 1. rade, nie žalovaného v 2. rade, preto sa takéhoto určenia môže domáhať len vo vzťahu k žalovanej v 1. rade a nie vo vzťahu k žalovanému v 2. rade. Preto dospel k záveru, že žalobu v časti určenia, že Zmluva o úvere na bývanie č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.6.2016 uzavretá medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade je neplatná, že právny úkon záložného veriteľa - žalovanej v 1. rade výkon záložného práva zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. XXXXXXXXXX je neplatný je potrebné vo vzťahu k žalovanému v 2. rade zamietnuť pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitimácie.

1.4. Vo vzťahu k obom žalovaným celú žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. Dospel k záveru, že žalobca nemá na podanej žalobe naliehavý právny záujem, pretože sa domáha

určenia právnej skutočnosti, konkrétne určenia, že zmluva o úvere na bývanie je neplatná, že právny úkon záložného veriteľa výkon záložného práva je neplatný, že právne úkony dražobníka smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľností sú neplatné, sa s poukazom na znenie ustanovenia § 137 písm. d) CSP domáhať vôbec nemôže. Predpokladom takéhoto určenia právnej skutočnosti je úprava v osobitnom predpise, z ktorého musí vyplývať možnosť určenia právnej skutočnosti (sa jej domáhať žalobou na súde). Právny záujem žalobcu na podanej žalobe musí byť kvalifikovaný - naliehavý, pričom tento nie je daný, ak sa petit žaloby, jeho skutkové tvrdenia a právne hodnotenie sa neviažu na odstránenie konkrétnej spornosti žalobcom uplatneného práva (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.09.2016 sp. zn. 5Cdo/548/2015 publikovaný v Zbierke rozhodnutí pod R 22/2017). Konkrétne spornosť v danej veci predstavuje posúdenie toho, či dražba je platná alebo neplatná, čoho sa domáha podanou žalobou o určenie neplatnosti dražby v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 17C/93/2018. Posúdenie tejto otázky bude vychádzať aj z posúdenia otázky platnosti zmluvy o úvere na bývanie a úkonov smerujúcich k realizácii dražby ako predbežnej otázky. Na žalobe o určenie neplatnosti dražby možno u žalobcu konštatovať naliehavý právny záujem, nakoľko rozhodnutím o takejto žalobe sa záväzne pre strany sporu vyrieši konkrétna spornosť vo vzťahu k zmluve a k dražbe a otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Konanie o určenie neplatnosti dražby je konaním s poukazom na ustanovenie § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, keď z hmotnoprávneho vzťahu vyplýva, že rozhodnutie súdu je osobitnou podmienkou, že sa na právny úkon hľadá ako na neplatný. Preto v takejto žalobe žalobca nemusí preukazovať naliehavý právny záujem. Pretože mal za to, že na podanej žalobe žalobca nemá naliehavý právny záujem, keď ani z (chýbajúceho) osobitného predpisu nevyplýva možnosť tejto žaloby po 1.7.2016 (§ 137 písm. d) CSP) žalobu zamietol. Vecou samou sa ďalej nezaoberal a z rovnakých dôvodov zamietol návrh na vykonanie dokazovanie. Ďalšie dokazovanie vo veci nepovažoval za potrebné a účelné, pretože by to neprinieslo žiadnu zmenu ohľadne právneho posúdenia veci a nič by sa nezmenilo na nedostatku naliehavého právneho záujmu vo veci. Aj keby žalobe vyhovel, nič by sa na právnom postavení žalobcu nezmenilo, pretože vo veci prebehla dražba, vlastníkom nehnuteľností je iná osoba, ktorá nehnuteľnosti nadobudla príklepom v dražbe. Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, pretože na Okresnom súde Nitra sa v konaní 17C/93/2018 nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre toto konanie, rieši sa v ňom otázka určenia neplatnosti dražby . V tom konaní si ako predbežnú otázku bude riešiť otázku neplatnosti zmluvy, úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva a k realizácii dražby. Nie je dôvod, aby konanie v predmetnej veci bolo prerušené, práve pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, pretože žiadne iné konanie a jeho výsledok nemôže nič zmeniť na právnom posúdení veci, že žalobca nemá v predmetnej veci naliehavý právny záujem. Pretože žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, žalobca nemá ako individuálny spotrebiteľ naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve. Vyhovenie v časti určenia neprijateľných zmluvných podmienok by nemalo žiaden praktický dopad na individuálne práva spotrebiteľa, neodstránilo by to stav neistoty v jeho právnom postavení. Súd by postupoval s poukazom na ustanovenie § 298 CSP len vtedy, ak by bol predmet sporu aj meritórne prejednávaný.

1.5. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mali plný úspech. V sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo sú v tomto prípade žalovaní, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, majú právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane a v konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP.

2. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie. Odvolanie zdôvodnil celým ustanovením § 365 ods.1,2, §366 CSP, citoval rozhodnutia súdov ,ustanovenie zákona č. 96/ 2016 Z. z., judikatúru osvedčujúcu jeho tvrdenie, Smernicu Rady 93/13/ EHS z 5. apríla 1993 a uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za arbitrárny pre nedostatok dôvodov, na ktorých je založené. Opätovne citoval najmä rozhodnutia ústavného súdu, ale konkrétne, v čom podľa neho mal spočívať tento odvolací dôvod neuviedol. Namietal nesprávne posúdenie veci, pretože súd prvej inštancie mal na daný skutkový stav aplikovať ustanovenie zákona č. 90/2016 Z.z..Namietal nekonanie dodávateľa s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru. Nestotožnil sa s posúdením naliehavého právneho záujmu na danom určení, pretože ten vyplýva priamo zo zákona č. 90/2016 Z.z.. Rovnako sa nestotožnil so záverom súdu, že vyhovenie žaloby by nič nezmenilo na jeho právnom postavení, pretože vlastníkom nehnuteľnosti je zapísaný vydražiteľ. Toto tvrdenie považoval za absurdné, nemajúce základ v žiadnej právnej norme a je neuveriteľné, že pochádza z úvah súdu. Ďalej namietal zamietnutie návrhu na prerušenie konania, pretože rozhodnutie je v tejto časti arbitrárne a svojvoľné. Jedná sa o spotrebiteľskú

zmluvu, preto bol súd povinný z úradnej povinnosti podrobiť spotrebiteľskú zmluvu kontrole a určiť neprijateľné zmluvné podmienky vo výroku rozsudku. V závere uviedol, že má naliehavý právny záujem na danom určení, pretože bez tohto určenia zostane jeho právo neisté. Ďalej namietal nesprávne skutkové zistenia, pretože súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy, čím mu znemožnil uskutočňovať jeho procesné práva. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na nové konanie, alternatívne rozhodol vo výroku o určení neprijateľných podmienok.

3. Žalovaný v 2. rade podal písomné vyjadrenie k odvolaniu. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu (vo všetkých jeho výrokoch) považoval za vecne správny a zákonný. Navrhol, napádaný rozsudok vo veci samej (t. j. výrok I.) ako v časti o trovách konania (výrok III. a IV.) v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť. V časti výroku II. rozsudku, ktorým súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania, odvolanie žalobcu odmietnuť podľa § 386 písm. c) CSP s poukazom na § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP a contrario. Uviedol, že súd prvej inštancie neopomenul dostatočne jasne formulovať svoje závery a úvahy, ktorými sa pri vydávaní napádaného rozsudku nechal viesť. Rozsudok je riadne, ba priam ukázkovo, tzn. dôkladne, odôvodnený. Z odôvodnenia rozsudku pritom jasne vyplývajú odpovede na všetky otázky, ktoré boli pre rozhodnutie súdu prvej inštancie podstatné. Citoval z rozsudku v časti týkajúcej sa zamietnutia žaloby vo vzťahu ku nemu pre nedostatok vecnej pasívnej a nedostatku naliehavého právneho záujmu na danom určení a poukázala na konštantnú judikatúru ESLP, z ktorej je zrejmé, že v rozpore s právom na spravodlivý proces v zásade nie je, ak súd rozhodujúci vo veci pojme odôvodnenie svojho rozhodnutia stručne. Je samozrejme potrebné, aby sa dotýčaný súd zaoberal všetkými pre rozhodnutie podstatnými otázkami, čo ale neznamená, že účastník konania (strana sporu) musí v odôvodnení rozhodnutia nájsť, resp. od konajúceho súdu požadovať, aby tento odpovedal na všetky otázky, ktoré účastník konania do konania vnesie, avšak nie sú pre rozhodnutie súdu podstatné.

Prizmou vyššie uvedených skutočností je potom potrebné uviesť, že súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so všetkými pre rozhodnutie podstatnými okolnosťami a adekvátne zdôvodnil svoj procesný postup (či už vo vzťahu k nadbytočnosti dokazovania ako aj k neexistencii dôvodu na prerušenie konania).

K časti odvolania proti výroku II. rozsudku uviedol, že odvolanie proti tomuto výroku nie je prípustné (§ 355 ods. 2 CSP), a to aj s poukazom na znenie ust. § 357 písm. n) CSP.

Súd rozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a nie o prerušení konania. Ak by bolo odvolanie prípustné aj proti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, zákonodarca by takúto možnosť explicitne upravil, rovnako ako to urobil v prípade uznesenia, ktorým súdy rozhodli o zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku (§ 357 písm. g) CSP).

4. Žalobca podal vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného v 2. rade. Namietal jeho tvrdenie o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie, zotrval na svojom názore o nepreskúmateľnosti rozsudku, nesprávnom zistení skutkového stavu a nesprávnom právnom posúdení. Vyjadrenie opätovne obsahuje výňatky z rozhodnutí súdov, Ústavy SR, Smernice bez konkrétnejšieho zdôvodnenia.

5. Žalovaná v 1. rade sa k odvolaniu písomne nevyjadřila.

6. Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho aj správny právny záver, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vzhľadom k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku ako i jeho dôvodov, odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať zistený skutkový stav, tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku, vrátane citácie ustanovení právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Žalobca v odvolaní namieta nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie a tým porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Preto odvolací súd predtým, ako podrobil preskúmaniu rozhodnutie súdu prvej inštancie, skúmal, či nezaťažil konanie vadou namietanou žalobcom. Poukazuje na dôvody rozhodnutia NS SR 2 Cdo 135/2017 z ktorých vyplýva, že právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013). Pojem „procesný postup“ súdu je potrebné vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016. Dovolací súd v súvislosti s námietkou nedostatočného odôvodnenia rozhodnutí súdov oboch inštancií odkazuje na stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktoré je aktuálne a pre súdnu prax použiteľné aj po 1. júli 2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri N. proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (V. proti Rusku, rozsudok z roku 2003). „Z uvedeného vyplýva, že žalobcom namietaná vada konania nie je vadou majúcou za následok zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v rozsudku uviedol zistený skutkový stav, každý jednotlivý nárok žalobcu v rozhodnutí zdôvodnil. Nezdôvodnenie rozhodnutia právnym názorom žalobcu nie je vadou konania.“

8. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania.

Podľa § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 357 písm. n/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 CSP.

Zo znenia citovaného ustanovenia § 357 písm. n/ CSP vyplýva, že zákon pripúšťa podať odvolanie proti uzneseniu o prerušení konania. V danom prípade však súd prvej inštancie žalovaným podanému návrhu na prerušenie konania nevyhovel, pričom proti zamietajúcemu uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Odvolací súd z uvedeného dôvodu žalovaným podané odvolanie podľa § 386 písm. c/ CSP odmietol.

9. Súd prvej inštancie žalobu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade zamietol pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, pretože žalovaný v 2. rade nie je nositeľom povinností, ktorých ochrany sa žalobca podanou žalobou domáhal. Žalovaný v 2. rade nebol účastníkom zmluvy o úvere, nebol záložný veriteľ. Dražba nehnuteľnosti prebehla, vlastníkom nehnuteľnosti je vydražiteľ. Žalobca sa samostatnou žalobou domáha určenia neplatnosti dražby, v ktorej súd bude skúmať zachovanie postupu dražobníka pri vykonávaní dražby. Konanie prebieha pod sp. zn. 17 C 93/2018 a žalobca sa okrem neplatnosti dražby domáhal určenia neplatnosti úverovej zmluvy, určenia vlastníctva k nehnuteľnosti, napádal splatnosť úveru.

10. Vo vzťahu k žalovanej v 1. rade súd žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na danom určení s poukazom na ustanovenie § 137 CSP. Žalobca sa nestotožnil s jeho názorom poukajúc na zákon č. 90/2016 Z. z. Odvolací súd sa s jeho názorom stotožnil.

Zmluva o úvere na bývanie bola uzavretá 18.7.2016. Zákon č. 90/2016 Z. z. nadobudol účinnosť 1.2.2016. Preto mal súd prvej inštancie posudzovať daný právny vzťah uvedeným zákonom. Z ustanovenia § 15 ods. 4 tohto zákona vyplýva, že spotrebiteľ sa môže domáhať na súde určenia neplatnosti zmluvy o úvere na bývanie alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru na bývanie žalobou. Ustanovenie odkazuje na § 137 písm. c), d) CSP. Toto ustanovenie bolo doplnené čl. XV bod 22 zákona č. 279/2017 Z. z. účinným od 1.1.2018. V čase podania žaloby a rozhodnutia súdu prvej inštancie platilo. Preto súd prvej inštancie nemal žalobu zamietnuť s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP. Napriek zákonnej úprave odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, pretože sa stotožnil, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na danom určení. Jeho právo nie je ohrozené, jeho právo bolo porušené. Bola vykonaná dražba nehnuteľnosti a vlastníkom nehnuteľnosti sa stal vydražiteľ. Žalobca podal žalobu o neplatnosť dražby. Neplatnosť dobrovoľnej dražby môže vysloviť súd iba v občianskom súdnom konaní, ktoré začalo podaním návrhu na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z.. Otázku neplatnosti dobrovoľnej dražby nemôže súd posudzovať v inom konaní než v konaní podľa uvedeného ustanovenia, a to ani ako otázku prejudiciálnu (predbežnú). Odvolací súd dáva do pozornosti aspekty výkonu držby spočívajúce v:

1. daná (existujúca), splatná a preukázaná pohľadávka čo do dôvodu i výšky,

2. splnenie ďalších hmotnoprávných podmienok pre výkon záložného práva podľa Občianskeho zákonníka a podľa osobitných právnych predpisov,

3. správny a zákonný procesný postup pri realizácii dražby a zachovanie práv dotknutých osôb.

Ustálenie všetkých vymenovaných podmienok dražby je pritom vo sfére záložného veriteľa, ktorý musí uvedené skutočnosti písomne vyhlásiť. Ani uvedená zákonná povinnosť však dražobníka nezbavuje povinnosti zamedziť realizácii dražby, ak by napríklad zistil, že na veriteľom predloženom liste vlastníctva nie je zapísané záložné právo alebo osoba povinná z dražby by u dražobníka vzniesla námietky, ktoré by zásadným spôsobom spochybnili niektorú zo zákonných podmienok vyhlásených záložným veriteľom vo vzťahu k pohľadávke. Uvedený záver plynie zo skutočnosti, že dražobník nie je námedzníkom záložného veriteľa, ale je jeho povinnosťou vyvažovať status záložného veriteľa a osoby povinnej z dražby, a tým predchádzať čo i len potenciálnemu ohrozeniu alebo porušeniu práva niektorej z osôb. Pravosť výška a splatnosť pohľadávky sa odvodzuje od jej právneho základu, t.j. východiskového hlavného záväzkového vzťahu. Ak je spochybnená výška, pravosť a splatnosť pohľadávky, je sporné to, či bol dôvod na vykonávanie dražby.

11. S účinnosťou od 1. júna 2014 nadobudla pri dražbe nehnuteľností na význame aj výška pohľadávky na istine v čase doručenia oznámenia o výkone záložného práva, keďže zákonodarca zakázal výkon dražby pri pohľadávkach na istine neprevyšujúcich 2 000 eur. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie v konaní o neplatnosť dražby bude posudzovať dôvodnosť vykonávania dražby, t.j. existenciu dlhu a platnosť záložnej zmluvy. Preto podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nemá naliehavý právny záujem na danom určení, pretože naliehavý právny záujem na určení nie je daný, ak sporné otázky súd rieši v základnom konaní ako otázky predbežné. Žalobca sa nemôže v dvoch súvislých konaniach domáhať ochrany svojho práva, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo výroku potvrdil.

Pretože potvrdil rozhodnutie pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na danom určení, nezaoberal sa vecným prejednaním veci a ďalšími odvolacími dôvodmi, ktoré sú vzhľadom na dôvody rozhodnutia irelevantné.

12. O trovách konania rozhodol podľa § 396 v spojení s § 262 a 255 ods.1 CSP a úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).